क्रिएयको ब्रूते। चपलस्वं चपलेन सक् स्नेकः सर्वया न कर्तव्यः। तथा चोक्तं। मार्जारो मिक्षो मेषोः काकः कापुरुषस्तथा।

विश्वासात् प्रभवत्येते विश्वासस्तत्र नोचितः १। ६५ ॥ किंतु शत्रुपद्मो भवान् ग्रस्माकं । उक्तं चैतत् ।

शत्रुणा न हि संद्ध्यात् सुश्लिष्टेनापि संधिना । सुतप्तमपि पानीयं शमयत्येव पावकं ॥ ६३ ॥

म्रन्यच । यदशकां न तच्छकां यच्छकां शकामेव तत् । नोदके शकटं याति न च नौर्गछित स्थले ॥ छ ॥

श्रपरं च। मक्ताप्यर्थमारेण यो विश्वमिति शत्रुषु।

भाषामु च विर्तामु तद्तं तस्य जीवितं ॥ ८५॥ लघुपतनको ब्रूते । श्रुतं मया सर्वं तथापि ममैतावान् संकल्पी यत् वया सक् सौक्ष्यमवश्यं कर्णीयं । नो चेदनाक्रोरेणात्मानं भवद्वारि व्यापा-दिष्यामि ।

तथा कि । मृह्ययंत् मुखभेखो द्वःसंधानश्च दुर्जनो भवति । मुजनस्तु कनकघटवद् दुर्भेखश्चाशु संधेयः ॥ ६६ ॥

किंच । द्रववात् सर्वलौकानां निमित्तान्मृगपितणां । भयाद्योभाच मूर्खाणां संगतं दर्शनात् सतां ॥ ८०॥

तज्ज्ञावा सतां संगतिमध्यते।

यतः । स्नेक्किदे प्रि माधूनां गुणा नायान्ति विक्रियां । अङ्गेप्पि कि मृणालानामनुबधन्ति तत्तवः ॥ ष्ट ॥ अन्यच शृणु । शुचिवं त्यागिता शौर्यं समानसुखदुः खता ।

दानिएयं चानुरिक्तिश्च सत्यता च सुन्हिं पााः ॥ दर् ॥